

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 129/2017
23.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Станојевића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1581/16 од 05.12.2016. године, у седници већа одржаној 23.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Станојевића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1581/16 од 05.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 32/16 од 21.10.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, за које му је суд изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године, и истовремено одредио да се казна неће извршити, уколико окривљени у року од 3 (три) године од правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Пресудом је окривљеном на основу члана 83. КЗ изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана за коју је одређено да ће се извршити на слободи и то у Специјалној болници за болести зависности Београд, Улица Теодора Драјзера број 44, којој је окривљени дужан јавити се одмах по правноснажности наведене пресуде. Пресудом је одређено да мера не може трајати дуже од 3 (три) године, а ако се окривљени без оправданог разлога не подвргне лечењу на слободи или лечење самовољно напусти, суд ће одредити да ће се мера принудно извршити у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи. Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера одузимања имовинске користи у износу од 11.500,00 динара, за коју је одређено да је уплати у року од 15 дана по правноснажности наведене пресуде под претњом принудног извршења, у корист буџета Републике Србије. Такође, пресудом је окривљени обавезан да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара на рачун Основног суда у Чачку, а на име осталих трошкова кривичног поступка, износ од 12.658,23 динара у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1581/16 од 05.12.2016. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Чачку, преиначена је пресуда Основног суда у Чачку К 32/16 од 21.10.2016. године, само у погледу одлуке о кривичним санкцијама, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу, окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и одредио да се иста има извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим да уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, као и да се извршење казне затвора у просторијама у којима станује осуђени, има спровести уз примену електронског надзора. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана, за коју је одређено да ће се извршити у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и да ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 (три) године, те да се време проведено у установи за лечење, урачунава у казну затвора.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1581/16 од 05.12.2016. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Станојевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновну одлуку или да је преиначи, тако што ће „одбити жалбу ОЈТ у Чачку“ и окривљеном изрећи исту санкцију као у првостепеној пресуди, као и да се одложи извршење казне и мере безбедности, до одлуке Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд повредио члан 451. ЗКП, јер је прекорачио границе испитивања првостепене пресуде, тиме што је исту преиначио на штету окривљеног, изричући му „тежу“ меру безбедности обавезно лечење наркомана у установи „затвореног типа“, иако јавни тужилац у изјављеној жалби, то није захтевао.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног указује на то да је другостепени суд, чинећи повреду члана 451. ЗКП, истовремено и погрешно изрекао одлуку о мери безбедности, што би у конкретном случају значило повреду закона из члана 441. став 2. ЗКП.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да другостепени суд није дао разлоге за преиначење првостепене пресуде на штету окривљеног, односно да своју пресуду није образложио на ваљан начин, чиме по налажењу овог суда, бранилац указује да је другостепена пресуда донета уз битну поведу одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 451. као ни због одлуке о мери безбедности, а затим ни повреде из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић